

OVIDE La métamorphose de Cyparissus

Le jeune Cyparissus, aimé du dieu Apollon, perd son animal favori, un cerf. Il est inconsolable.

Namque sacer nymphis Carthaea tenentibus arva
ingens cervus erat lateque patentibus altas
ipse suo capiti praebebat cornibus umbras.
Cornua fulgebant auro demissaque in armos
pendebant tereti gemmata monilia collo.
Bulla super frontem parvis argentea loris
vincta movebatur parlique aetate ; nitebant
auribus e geminis circum cava tempora bacae ;
isque metu vacuus naturalique pavore
deposito celebrare domos mulcendaque colla
quamlibet ignotis manibus praebere solebat.
Sed tamen ante alios, Ceae pulcherrime gentis,
gratus erat, Cyparisse, tibi ; tu pabula cervum
ad nova, tu liquidi ducebas fontis ad undam ;
tu modo texebas varios per cornua flores,
nunc eques in tergo residens huc laetus et illuc
mollia purpureis frenabas ora capistris.
Aestus erat mediusque dies solisque vapore
concava litorei fervebant bracchia Cancri ;
fessus in herbosa posuit sua corpora terra
cervus et arborea frigus ducebat ab umbra.
Hunc puer imprudens jaculo Cyparissus acuto
fixit et, ut saevo morientem vulnere vidit,
velle mori statuit. Quae non solacia Phoebus
dixit et ut leviter pro materiaque doleret
admonuit ! Gemit ille tamen munusque supremum
hoc petit a superis, ut tempore lugeat omni.
Jamque, per immensos egesto sanguine fletus,
in viridem verti coeperunt membra colorem
et modo qui nivea pendebant fronte capilli
horrida caesaries fieri sumptoque rigore
sidereum gracili spectare cacumine caelum.
Ingemuit tristisque deus : « Lugebere nobis
lugebisque alios aderisque dolentibus » inquit.